

EEN GOED DIAGNOSTISCH ONDERZOEK

Het stellen van de diagnose ADHD moet volgens nationale en internationale richtlijnen gebeuren via een specifieke evaluatie door een deskundige of deskundigenteam van de tweede of derde lijn. Dit gebeurt bij voorkeur op basis van een multidisciplinair onderzoek.

- Multidisciplinair wil zeggen dat er meerdere hulpverleners met een andere specialisatie betrokken zijn bij de diagnose.
- Een basishulpverlener kan geen diagnose ADHD stellen
- Je kan deze diagnose ook niet stellen op basis van één vragenlijst, gedragsschaal of gedragsobservatie.

In dit multidisciplinair onderzoek wordt rekening gehouden met:

- een volledige klinische en psychosociale evaluatie waarin aandacht besteed wordt aan het gedrag, de hinder en persistentie ervan in de diverse levensdomeinen en settings.
  - Richtinggevende vragen:
    - Welk gedrag vertoont je kind?
    - Hoeveel hinder heeft het kind daar zelf van?
    - Hoeveel hinder heeft de omgeving hier van?
    - Is dit gedrag nieuw of bestaat het al langere tijd (eventueel onder andere vormen)?
    - Waar komt dit gedrag voor vb. op school, thuis, in de jeugdbeweging, ...?
- de familiale en ontwikkelingsgeschiedenis van betrokkene
- observatierapportage van psychische status
- inventarisatie en oppuntstelling van noden, geassocieerde problemen, contextuele factoren (gezin, sociaal, leren) en lichamelijke gezondheid;
- de visie van de betrokkene (ook van kind of adolescent).

Een uitgebreid onderzoek zal waarschijnlijk bestaan uit volgende onderdelen:

1. Een gesprek met de ouders en het kind – dit kan de vorm aannemen van een gestandaardiseerd interview
2. Het invullen en berekenen van de score van waarderingschalen voor gedrag die door de ouders worden ingevuld
3. Een gesprek met de leerkracht(en) van het kind
4. Het invullen van gelijksoortige waarderingschalen voor het gedrag van het kind door de leerkracht(en)
5. Een medisch onderzoek (indien noodzakelijk, om andere aandoeningen uit te sluiten)
6. Om een zo objectief beeld te krijgen, kan deze informatie aangevuld worden door andere materialen zoals beeldopnames uit de (vroeg) kindertijd, boekje van kind en gezin, rapporten ...

Na het diagnostisch proces volgt een diagnostisch verslag.

- In een diagnostisch verslag staat de diagnose vermeldt met het specifieke beeld en de actuele ernst: licht, matig of ernstig.
- Specifiek beeld:
  - ADHD met overwegend onoplettende presentatie
  - ADHD met overwegend hyperactief-impulsief presentatie
  - ADHD met gecombineerde presentatie
- Bij het geven van het diagnostisch verslag hoort ook een eerste psycho-educatie. Het is belangrijk dat je als ouder begrijpt wat deze diagnose wil zeggen en hoe deze specifieke aandoening er in de praktijk uitziet voor je kind.
- Een goede hulpverlener zal ook een aanzet tot behandeling formuleren.
  - Met andere woorden:
    - wat zijn de volgende stappen die gezet kunnen worden?
    - Waar kan je daarvoor terecht?
    - De behandeling kan zeer verschillend zijn op verschillende tijdstippen in het leven van een kind.
    - Onthoud hierbij dat jij als ouder steeds kan beslissen om een bepaalde stap wel of niet te zetten, om aan te geven dat je meer hulp wenst of niet!